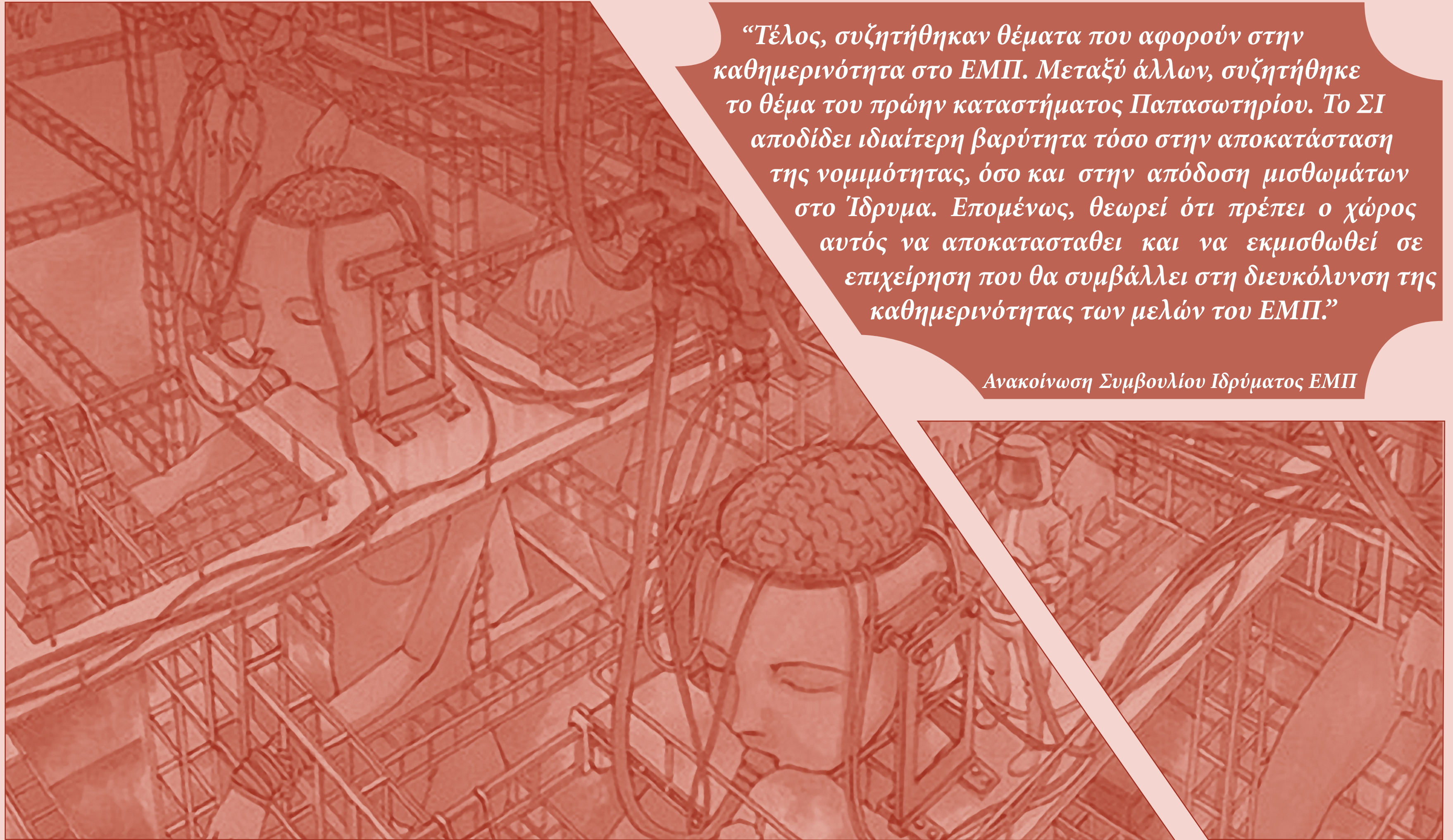

Ούτε στα πιο γλυκά σας όνειρα...

Στα πλαίσια της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης που βιώνουμε, το πανεπιστήμιο αναγκάζεται να ακολουθήσει ένα νέο μοντέλο διαχείρισης προκειμένου να γίνει αποδοτικότερο για κράτος και κεφάλαιο. Ενώ μέχρι τώρα λειτουργούσε υποβοηθητικά για την αγορά, πλέον αποτελεί κομμάτι της και διοικείται ως τέτοιο, με όρους ανταγωνιστικότητας και παραγωγικότητας. Αυτό ακριβώς έρχεται να επιβάλει και το Συμβούλιο Ιδρύματος προωθώντας ένα δυτικοευρωπαϊκό πανεπιστημιακό πρότυπο βασισμένο στην εντατικοποίηση της φοιτητικής καθημερινότητας, τον ατομισμό, την εξάρτηση ερευνητικών προγραμμάτων και προγραμμάτων σπουδών αποκλειστικά από τις ανάγκες της αγοράς, στα αποστειρωμένα campus χωρίς καμία μορφή πολιτικής έκφρασης και συλλογικοποίησης. Με άλλα λόγια, όποιος δεν “παράγει”, δεν χωράει· όποιος μιλάει, οργανώνεται και αντιστέκεται, δεν χωράει.

“Τέλος, συζητήθηκαν θέματα που αφορούν στην καθημερινότητα στο ΕΜΠ. Μεταξύ άλλων, συζητήθηκε το θέμα του πρώην καταστήματος Παπασωτηρίου. Το ΣΙ αποδίδει ιδιαίτερη βαρύτητα τόσο στην αποκατάσταση της νομιμότητας, όσο και στην απόδοση μισθωμάτων στο Ίδρυμα. Επομένως, θεωρεί ότι πρέπει ο χώρος αυτός να αποκατασταθεί και να εκμισθωθεί σε επιχείρηση που θα συμβάλλει στη διευκόλυνση της καθημερινότητας των μελών του ΕΜΠ.”

Ανακοίνωση Συμβουλίου Ιδρύματος ΕΜΠ

Έτσι, στις 18 Ιουνίου το Σ.Ι., με ανακοίνωσή του και αναπαράγοντας την κρατική αφήγηση περί ανομίας, στοχοποιεί τον εδώ και ένα μήνα κατειλημμένο χώρο του Παπασωτηρίου. Ως άλλος Δένδιας έρχεται λοιπόν να απαιτήσει την αποκατάσταση της νομιμότητας στο χώρο του Πανεπιστημίου - μιας νομιμότητας που βρωμάει καταστολή ενάντια σε κάθε μορφή αντίστασης - χρησιμοποιώντας φρασεολογία του Υπουργείου ΠΡΟ.ΠΟ. που μας θυμίζει αστυνομικές εισβολές σε φοιτητικά στέκια στην ΑΣΟΕΕ και φίμωση μέσω ανιπληροφόρησης που στεγάζονται μέσα στα πανεπιστήμια. Ταυτόχρονα, επιδιώκει τη μίσθωση του συγκεκριμένου χώρου, επεκτείνοντας το πεδίο δράσης των επιχειρήσεων στις σχολές. Για αυτούς, κάθε ενδοπανεπιστημιακός χώρος πρέπει να αξιοποιείται αποκλειστικά για ακαδημαϊκούς ή εμπορικούς σκοπούς.

Η επιλογή του συγκεκριμένου χώρου δεν είναι τυχαία. Η πολυτεχνειούπολη διαθέτει αρκετούς κλειστούς χώρους που παραμένουν “ανεκμετάλλετοι” (ακόμα μία απόδειξη πως ό,τι δεν έχει εμπορική αξία αφήνεται να σαπίζει), παρόλα αυτά επιλέγουν να στοχοποιήσουν εμάς. Ένα χώρο που λειτουργεί αντιεραρχικά, ενάντια σε θεσμούς και εξουσία. Ένα χώρο στον οποίο στεγάζουμε την αυτόνομη δράση μας. Ένα χώρο πολιτικής ζύμωσης που προωθεί αντικουλτούρα και αυτομόρφωση. Ένα χώρο στον οποίο τον τελευταίο μήνα μοιραζόμαστε την καθημερινότητά μας, δημιουργώντας σχέσεις συντροφικότητας. Χτίζουμε τις αντιστάσεις μας ενάντια σε αυτούς και τον αποστειρωμένο κόσμο που ονειρεύονται να φτιάξουν. Οραματιζόμενοι ένα κόσμο δίχως καταπίεση, απελευθερώνουμε τους χώρους και τους χρόνους μας, προτάσσοντας την αυτοοργάνωση και την αλληλεγγύη.

Υπερασπιζόμαστε το χώρο μας ως εστία έκφρασης και αγώνα. Δεν υποχωρούμε στις επιταγές ενός συμβουλίου φαντάσματος. Δεν θα παραδώσουμε το χώρο που γεμίζουμε με τις ζωές, τις αρνήσεις και τις αντιστάσεις μας σε κανέναν.

Δεν κάνουμε ούτε βήμα πίσω. Συνεχίστε και θα μας βρείτε..

...στο χειρότερο σας εφιάλτη!

Κατειλημμένος Παπασωτηρίου

